

МЕЖДИНЕН ДОКЛАД ЗА ДЕЙНОСТТА
НА ДЖИ ПИ ЕС КОНТРОЛ ЕАД
ЗА ПЪРВО ТРИМЕСЕЧИЕ НА 2012 година

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО

Джи Пи Ес Контрол ЕАД е акционерно дружество, вписано в Регистъра на търговските дружества по фирмено дело № 10022/1997 на Софийски градски съд.

Основната дейност на Дружеството включва проектиране, изграждане и внедряване на информационни и телекомуникационни системи за локализация и мониторинг на обекти на територията на Република България и други стани за контрол моторни превозни средства и товари.

Джи Пи Ес Контрол ЕАД е една от първите фирми в България опериращи в полето на GPS приложенията за контрол, охрана и логистика на автомобилния парк. В тази си дейност фирмата залага на собствения си производствен и развоен потенциал. Още от създаването си дружеството си поставя за цел да стъпи на международния пазар и то не като вносител на чужда продукция, а като конкурент на именити компании в областта на високите технологии. За целта дружеството е създадо дъщерни компании GPS Control s.r.l. в Италия и GPS Control R s.r.l. в Румъния, които предлагат същите продукти и услуги на компанията, които се предлагат и в България.

Финансови резултати към 31 март 2012 година

За първото тримесечие на 2012 година приходите от цялостната дейност на Джи Пи Ес Контрол ЕАД са в размер на 453 хил. лева. От тях приходите от финансова дейност са 165 хил. лева. Разходите по осъществяване на дейността са в размер на 577 хил. лева., от тях разходи за финансова дейност са в размер на 180 хил. лева. В резултат на това Джи Пи Ес Контрол ЕАД формира отрицателен финансов резултат в размер на 124 хил. лева. За сравнение, през първото тримесечие на 2011 година Дружеството е с положителен финансов резултат в размер на 13 хил. лева.

Към края на месец март активите на компанията възлизат на 10,908 хил. лева като към края на 2011 година са 11,184 хил. лева, което е намаление с 2,47 %.

Собственият капитал на Дружеството е в размер на 683 хил. лева докато в края на 2011 година собственият капитал на дружеството възлиза на 807 хил. лева.

ВЛИЯНИЕ НА ВАЖНИТЕ СЪБИТИЯ ЗА ДЖИ ПИ ЕС КОНТРОЛ ЕАД, НАСТЪПИЛИ ПРЕЗ ПЪРВО ТРИМЕСЕЧИЕ НА 2011 Г.

През отчетния период не са настъпили важни събития за компанията, които да повлияят на резултатите във финансовия отчет за първо тримесечие на 2011 г..

ОПИСАНИЕ НА ОСНОВНИТЕ РИСКОВЕ И НЕСИГУРНОСТИ, ПРЕД КОИТО Е ИЗПРАВЕНА КОМПАНИЯТА ПРЕЗ ОСТАНАЛАТА ЧАСТ ОТ ФИНАНСОВАТА ГОДИНА

1. СИСТЕМАТИЧНИ РИСКОВЕ

Систематичните рискове са тези, които действат извън дружеството и/или отрасъла и които могат да окажат влияние върху дейността и състоянието на дружеството. Тези рискове са свързани със състоянието на макроикономическа среда, политическата стабилност и процеси, регионалното развитие и др. Влиянието на систематичните рискове може да бъде ограничено чрез събирането и анализирането на текущата информация за макро-средата, както и чрез използването на прогнози от независими източници за състоянието на системата като цяло.

А. ПОЛИТИЧЕСКИ РИСК

Политическият риск отразява влиянието на политическите процеси в страната върху стопанския и инвестиционния процес като цяло и по-конкретно върху възвръщаемостта от инвестициите. Степента на политическия риск се определя с вероятността за промени в неблагоприятна посока на водената от правителството дългосрочна икономическа политика и като следствие от това - негативни промени в инвестиционния климат. Други фактори, които също влияят на този риск, са евентуалните законодателни промени и по-точно тези, които касаят стопанския и инвестиционния климат в страната.

Република България е страна с политическа и институционална стабилност основана на съвременни конституционни принципи, като многопартийна парламентарна система, свободни избори, етническа толерантност и ясно изразена система на разделение на властите. България е член на НАТО и от 1 януари 2007 година е член на Европейския Съюз (ЕС). Стремехът към европейска интеграция, наличието на доминираща политическа формация, строгата фискална дисциплина и умереният дефицит създават прогнозируемост и минимизират политическия риск.

Б. МАКРОИКОНОМИЧЕСКИ РИСКОВЕ

Повече от десетилетие след въвеждането на валутния борд, икономиката на България бе една от най-бързо развиващите се в Централна и Източна Европа (ЦИЕ). В периода до 2008 г. бяха отчетени пет последователни години с ръст на БВП над 6.0%. Основни рискове пред развитието на икономиката остават нарастващият дефицит по текущата сметка, като пряк резултат от кредитната експанзия в страната, и външните рискове, свързани с развитието на глобалната икономическа криза – загубата на ликвидност на финансовите пазара, масовото изтегляне на капитали от развиващите се пазари, ограниченото кредитиране и растящите кредитни спредове в резултат на преоценка на кредитните рискове.

В. ВАЛУТЕН РИСК

Валутният риск се свързва с възможността приходите и разходите на икономическите субекти в страната да бъдат повлияни от промените на валутния курс на националната валута (BGN) спрямо други валути. В страна със силно отворена икономика като България, нестабилността на местната валута е в състояние да инициира лесно обща икономическа нестабилност и обратно – стабилността на местната валута да се превърне в основа на общоикономическата стабилност. Фиксирането на курса на лева към германската марка (DEM), а по-късно към единната европейска валута (EUR) доведе до ограничаване на колебанията в курса на лева

спрямо основните чуждестранни валути в рамките на колебанията между самите основни валути спрямо еврото.

Г. ИНФЛАЦИОНЕН РИСК

Инфлационният риск се свързва с вероятността инфлацията да повлияе на реалната възвръщаемост на инвестициите. Сравнително ниската степен на инфлация след 1998 позволи на икономическите субекти да генерират неинфлационни доходи от дейността си и значително улесни прогнозирането на краткосрочните и средносрочните бъдещи резултати. Въпреки положителните тенденции, касаещи индекса на инфлацията, отвореността на българската икономика, зависимостта ѝ от енергийни източници и фиксирания курс BGN/EUR, пораждат риск от внос на инфлация. Следва да се има предвид, че през 2007 бе отбелязано рязко повишаване на инфлацията, която достигна 12.5%, последвано от намаление до 0.6% през 2009 г. Основна причина за това са отчетените през последните тримесечия спадове на БВП на страната, което предполага наличието на рецесия в икономиката. От друга страна, ниските нива на инфлация не кореспондират с относително високите лихви по банковите депозити (над 5.0%) и кредити (над 9.0%). Предвид това всеки инвеститор в български ценни книжа би трябвало добре да осмисли и отчете както текущите нива на инфлационния риск, така и бъдещите възможности за неговото проявление.

Д. ЛИХВЕН РИСК

Лихвеният риск е свързан с възможността нетните доходи на компаниите да намалеят в следствие на повишение на лихвените равнища, при които Дружеството може да финансира своята дейност. Лихвеният риск се включва в категорията на макроикономическите рискове, поради факта, че основна предпоставка за промяна в лихвените равнища е появата на нестабилност във финансовата система като цяло. Този риск може да се управлява посредством балансираното използване на различни източници на финансов ресурс. Типичен пример за проявлението на този риск е глобалната икономическа криза, предизвикана от ликвидни проблеми на големи ипотечни институции в САЩ и Европа. В резултат на кризата лихвените надбавки за кредитен риск бяха преосмислени и повишени в глобален мащаб. Ефектът от тази криза има осезателно проявление в Източна Европа и на Балканите, изразено в ограничаване свободния достъп до заемни средства.

2. НЕСИСТЕМАТИЧНИ РИСКОВЕ

Това са рисковете, които представляват частта от общия инвестиционен риск, специфични за самата фирма и отрасъла. Несистематичните рискове могат да бъдат разделени на два вида: секторен (отраслов) риск, касаещ несигурността в развитието на отрасъла като цяло, и общофирмен риск, произтичащ от спецификите на конкретното дружество.

А. СЕКТОРЕН РИСК

Към датата на отчета основните сектори, в които дружеството извършва дейност са секторите на телекомуникациите и на ИТ услугите,

Рискът в секторите на информационните технологии и телекомуникациите, и по-конкретно в продажбите на GPS системи и софтуер, се поражда основно от влиянието на технологичните промени в отрасъла, силната конкуренция, промените в търсенето и предлагането, достъпа до финансиране, агресивността на отделните мениджъри и т.н.

Услугите свързани с управление и мониторинг на превозни средства са пряко свързани с автомобилният сектор, който е един от най-тежко пострадалите сектори в периода на глобалната икономическа криза. Рязкото свиване на инвестициите в автомобилния сектор

доведоха до спадове на приходите от продажби на GPS устройства и на съпътстващият ги логистичен софтуер. Извършва се цялостно реструктуриране на автомобилния бранш и намаляване на производството. Най-оптимистичните очаквания са свързани със стабилизиране на автомобилния бранш през 2011г./2012г. От друга страна, в периоди на криза компаниите за транспорт и логистика на стоки се фокусират основно върху намаляване на разходите чрез оптимизация и контрол на наличния парк, което е предпоставка за увеличаване на приходите от текущи GPS услуги.

Б. ФИРМЕН РИСК

Фирменият риск е свързан с естеството на дейност на дружеството, като за всяко дружество е важно възвръщаемостта от инвестираните средства и ресурси да съответства на риска, свързан с тази инвестиция.

Основният фирмен риск за компанията е свързан с възможността за намаляване на приходите от продажби и печалбите на дружествата, в които участва. Това оказва влияние върху получаваните дивиденди от тези дружества. В тази връзка фирменият риск може да окаже влияние върху размера на индивидуалните приходи на емитента, както и върху рентабилността и платежоспособността му. За тази цел е необходимо да се анализират подробно главните фактори, които пораждат несигурност в ритмичното генериране на приходи от страна на дъщерните дружества. Тази несигурност може да бъде измерена чрез променливостта на получаваните приходи в течение на времето. Това означава, че колкото по-променливи и по-непостоянни са приходите на дадено дружество, толкова по-голяма е несигурността дружеството да реализира положителен финансов резултат, т.е. рискът за инвеститорите, респективно кредиторите ще бъде по-висок.

Фирменият риск обединява **БИЗНЕС РИСКА** и **ФИНАНСОВИЯ РИСК**.

БИЗНЕС РИСКЪТ се предопределя от самото естество на дейност на компанията. Този риск се дефинира като несигурност, свързана с получаването на приходи, присъщи както за отрасъла, в който фирмата функционира, така и за начина на производството на стоките и услугите.

Текущите проекти на дружеството са насочени към ИТ сектора и сектора на телекомуникациите и по-конкретно към разработване, производство, продажба и последващо обслужване на системи за мониторинг, управление и охрана на авто-паркове (т. нар. „джи пи ес“ услуги). Успешното осъществяване на дейността и генерирането на стабилни приходи е в пряка връзка с развитието на клиентска база от платежоспособни клиенти и с подобряване на комплексното обслужване на съществуващите в момента потребители.

Върху бизнес средата в бранша влияят и чисто вътрешни фактори, свързани с покупателната способност на фирмите, достъпа до финансиране, бизнес настроенията, ликвидни проблеми и други. Промените в покупателната способност на клиентите е движещ фактор в продажбите на GPS системи. Подобрената икономическа активност в периода до 2008 г. доведе до значителен ръст на този вид услуги в страната. Съответно, последвалата глобалната икономическа криза и влошените очаквания за развитие на бизнес средата имат негативно отражение върху бранша.

Намаляването на общия бизнес риск в сферата на GPS услугите е пряко свързан с наличието на дългосрочни договори с възлови клиенти. Най-вероятният за проявление риск е забавянето на абонаментните плащания на по-малките клиенти, като в отделни случаи е възможно заплащането на месечните такси за обслужване да се забави с месеци. В период на икономическа криза продуктът, който предлага фирмата е пряко свързан с намаляване на разходите на клиентите ползващи услугите. Излизането на пазара в Италия и Румъния, дава възможност за увеличаване на диверсификация на клиентската база чрез продажбите на нови системи, които впоследствие се обслужват от територията на България.

ФИНАНСОВИЯТ РИСК представлява допълнителната несигурност по отношение на инвеститора за получаването на приходи в случаите, когато фирмата използва привлечени или заемни средства. Тази допълнителна финансова несигурност допълва бизнес риска. Когато част от средствата, които фирмата използва при осъществяване на дейността си, са

под формата на заеми или дългови ценни книжа, то плащанията за тези средства представляват фиксирано задължение. Чрез показателите за финансова автономност и финансова задължнялост се отчита съотношението между собствени и привлечени средства в капиталовата структура на дружеството. Високото равнище на коефициента за финансова автономност, респективно ниското равнище на коефициента за финансова задължнялост са един вид гаранция както за инвеститорите /кредиторите/, така и за самите собственици, за възможността на дружеството да плаща регулярно своите дългосрочни задължения. Показателите за дела на капитала, получен чрез дългови ценни книжа и/или заеми показват каква част от общия капитал съставляват привлечените средства. Колкото по-голям е делът на дългосрочния дълг в сравнение със собствения капитал, толкова по-голяма ще бъде вероятността от провал при изплащането на фиксираните задължения. Увеличението на стойността на този показател показва и увеличаване на финансовия риск. Друга група показатели се отнасят до потока от приходи, чрез който става възможно плащането на задълженията на фирмата. Показател, който може да се използва, е показателят за изплащане на фиксираните плащания (лихвите). Този показател показва колко пъти фиксираните лихвени плащания се съдържат в стойността на дохода преди плащането на лихвите и облагането му с данъци. Същият дава добра индикация за способността на фирмата да изплаща дългосрочните си задължения. Ефектът от използването на привлечени средства (дълг) от предприятието с оглед увеличаване на крайния нетен доход от общо въвлечените в дейността средства (собствен капитал и привлечени средства) се нарича финансов ливъридж. Ползата от използването на финансовия ливъридж се явява тогава, когато дружеството печели от влагането на привлечените средства повече, отколкото са разходите (лихвите) по тяхното привличане. Индикатор за риска в случая е степента на финансов ливъридж, която се изразява като отношение на дохода преди плащане на лихви и данъци към дохода преди плащането на данъци. Когато дадена фирма постига по-висока доходност от използването на привлечени средства в капиталовата си структура, отколкото са разходите по тях, ливъриджът е оправдан и би следвало да се разглежда в положителен аспект (с уговорката нивото на ливъридж да не дава драстично негативно отражение на други финансови показатели на компанията). Приемливата или "нормалната" степен на финансовия риск зависи и от бизнес риска. Ако за фирмата съществува малък бизнес риск, то може да се очаква, че инвеститорите биха били съгласни да поемат по-голям финансов риск и обратно.

V. ВАЛУТЕН РИСК

Като цяло, дейността на компанията не генерира валутен риск, тъй като основните парични потоци са деноминирани в лева и евро.

G. ЛИКВИДЕН РИСК

Ликвидният риск е свързан с възможността дружеството да не погаси в договорения размер и/или срок свои задължения, поради липсата на достатъчно ликвидни средства. Наличието на добри финансови показатели за рентабилност и капитализация на дружеството не са гарант за безпроблемно посрещане на текущите плащания.

D. ОПЕРАТИВНИ РИСКОВЕ

Оперативните рискове са свързани с управлението на дружеството, а именно:

- вземане на грешни решения за текущото управление на инвестициите и ликвидността на фирмата както от висшия мениджърски състав, така и от оперативните служители на дружеството;
- невъзможността на мениджмънта да стартира реализацията на планирани проекти или липса на подходящо ръководство за конкретните проекти;
- възможни технически грешки на единната информационна система;
- възможни грешки на системата за вътрешен контрол;

- напускане на ключови служители и невъзможност да се назначи персонал с нужните качества;
- риск от прекомерно нарастване на разходите за управление и администрация, водещ до намаляване на общата рентабилност на компанията;

Лицата, които биха инвестирали в ценни книжа на дружеството очакват върху инвестицията да влияят основните рискове, свързани с дейността на дружеството - емитент. Реалното настъпване на тези рискове през периода на притежаване на ценните книжа води до намаляване на постъпленията за Емитента.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА СКЛЮЧЕНИ ГОЛЕМИ СДЕЛКИ МЕЖДУ СВЪРЗАНИ ЛИЦА ПРЕЗ ПЪРВО ТРИМЕСЕЧИЕ НА 2012 Г.

През отчетния период не са сключвани големи сделки между свързани лица.

20.04.2012 г.

.....
Илиян Динев
Изпълнителен Директор